

Slon a myš

Myška sýr ráda žere
a slon vodu šplíchá,
myš se slonem se pere
a slon naříká.

„Běž pryč, myško, já se tě bojím,“
křičí slon hlasitě svým hlasem sloním.
A tak myška o tolik větší zvíře porazila,
to je jako kdyby sto lvů urazila.

Vrána a liška

Vrána chce sýr krást
a liška ji chce zmást.
Říká jak je krásný pták,
že je krásná jak vlčí mák.
Prosí, ať jí zazpívá,
ptá se, jestli strach nemá.
„Já a strach? Tak to nikdy!
Krá, krá, krá, kryndy pindy!
Ale né, sýr mi vypad z pusy.“
„Vráno, ty jsi hloupá jak sedlákovy husy.“

Želva a zajíc

„Jsem rychlejší než ty, želvo, jsi strašně pomalá.“

„Chceš si dát závod, zajíci? Čeká tě porážka nemalá.“

„Dáme si závod k tam tomu domu.

Ne, až k tam tomu stromu.“

„Pozveme i naše přátele,

jen ať vidí, co se zde semele.“

Připravit, pozor, teď!

Všichni řvou: „Zajíci leť!“

„Náskok velký mám,

svačinu a šlofíka si dám.“

Sice pomalá je želva,

ale obrovská je její verva.

Zajíc už své oči otvírá

a až vidí želvu v cíli,

vztekem oplývá.

U želvy rychlost moc velkou roli nehrála,

však díky své vytrvalosti vyhrála.